

din ce în ce mai mult

Paparuz

somnul meu seamănă
cu o moarte
sau ceea ce cred eu
despre moarte

poate vii suntem morți
și morți suntem vii

cine știe să facă diferența
când totul e în mintea mea
chiar și Dumnezeu
rătăcit prin pineală?

în moartea nopții trecute
de pildă
mamă
erai vie
mă strigai din grădină
o floarea-soarelui îți crescuse
în piept
din surâsul tău trist
mă nașteai prin cezariană
eu îmi mușcam sufletul
să nu țipe
iar cuvintele
mă tăiau bisturiu
"mai rămâi
mai rămâi
nu mă naște încă
mamă
nu inventa timpul
orice timp odată pornit
ajunge la moarte..."

tu ești deja acolo
eu mort viu
colind pe aici

din ce în ce mai mult
somnul meu seamănă
cu o moarte
o moarte-prunc
căutând disperată

un sân...

să n-o hrănești
mamă
să n-o hrănești

mai bine strigă-mă
în orbirea mea
nu mai pot să te văd...